

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.117/2025/8.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Kléger Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr Kléger Viktor ügyvéd)

Az alperes: alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Hajnis Gábor ügyvéd (cím4)

A per tárgya: közvetítői díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szentendrei Járásbíróság 7.P.20.273/2023/18.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 9.Pf.20.330/2024/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 187.096 (száznyolcvanhétezer-kilencvenhat) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. r. alperes és néhai II. r. alperes, mint megbízók és felperes, mint megbízott között 2020. szeptember 15-én határozott időre – 365 napra – szóló nem kizárólagos ingatlanközvetítői szerződés (a továbbiakban: szerződés) jött létre a cím5 alatti, műhelyépület, udvar megnevezésű ingatlan (a továbbiakban: ingatlan) közvetítésére.

[2] A szerződés 4.2.1. (i) pontja szerint a felek megállapodtak abban, hogy megbízási díj jár a megbízottnak abban az esetben, amennyiben a megbízott által nyilvántartott és közvetített vevő az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést köt az ingatlanra a megbízási szerződés hatálya alatt, vagy azt követő 12 hónapon belül.

[3] A megbízott által nyilvántartott és közvetített vevő fogalmát a szerződés 5. pontja tartalmazza, eszerint ilyennek minősül, aki közvetlenül vagy közvetve a megbízott, vagy szerződő partnere által értesült az eladó ingatlanról, továbbá ilyennek számít az előzőek közeli hozzátartozója, a megbízott által közvetített ajánlattevő, illetve érdeklődő tulajdonában álló gazdálkodó szervezet, valamint az olyan jogi személy, amelynek az érdeklődő vagy közeli hozzátartozója a vezető tisztségviselője, tagja, munkavállalója.

[4] A felek az ingatlan irányárát 119 millió forintban, a bruttó limitárat pedig 116 millió forintban határozták meg. A megbízási díj mértéke 4 % + Áfa, de az ingatlan irányáránál meghatározott devizanemhez igazodva minimum 400.000 Ft.

[5] Az I. r. alperes – illetve a perben nem álló néhai II. rendű alperes - az ingatlan közvetítésével a felperesen kívül további két ingatlanközvetítéssel foglalkozó céget bíztak meg nem kizárólagos szerződéssel.

[6] A felperes a közvetítési tevékenysége során az ingatlant bemutatta K. L.-nak 2020. november 14-én, ennek során a megtekintő megtekintési nyilatkozatot írt alá. A felperes képviselőjében eljáró munkatárs, Cs.-né K. Zs. az ingatlan bemutatását I. r. alperes jelenlétében folytatta le.

[7] K. L.- megtekintő és Cs.-né K. Zs. ingatlanközvetítő között e-mail levelezés folyt, amelyben megtekintő a 2020. november 23-án megküldött levelében 90 millió forintos ajánlatot tett, később jelezte, hogy a vételár finanszírozásával kapcsolatos tárgyalásai még nincsenek olyan előrehaladott állapotban, hogy a felperes rendszerében kitölthető, hivatalos írásbeli vételi ajánlatot tegyen. Ezt követően K. L.- megtekintő többé nem jelentkezett felperesnél.

[8] K. L.- és fia, ifj. K. L.- a pénzügyi feltételek megvalósulását követően ismét megkereste az ingatlant a D. H. Kft. hirdetése alapján, mivel a felperes hirdetését már nem találták. A megtekintést követően a megtekintő 2020. május 20-án vételi ajánlatot tett, és az ingatlant a K. P. S. Kft. részére megvásárolták a 2021. június 17-én kelt adásvételi szerződéssel. A szerződés megkötése során kiderült, hogy korábban a megtekintő már látta az ingatlant a felperes nevében eljáró munkatárs által. Az I. rendű alperes 3.840.480 forint közvetítői jutalékot fizetett meg a D. H. Kft. részére.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[9] A felperes keresetében kérte: a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 5.892.800 forint közvetítői díj és annak 2021. június 19. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított törvényes késedelmi kamatának, és a perköltségének a megfizetésére. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi. V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) a 6:288. §-ára, a 6:291. § és (1) és (2) bekezdésére, a 6:4. § (1) és (2) bekezdésére, a 6:48. § (1) és (3) bekezdésére, a 6:29. § (1) bekezdésére, valamint a szerződés 4.2.1. (i) pontjára alapította.

[10] Előadta, hogy a felperes jogosult a közvetítői díj követelésére alperessel szemben, ugyanis a szerződés 4.2.1. (i) pontja szerint akkor is jár a díj, amennyiben a felperes által közvetített személlyel jön létre a megbízási szerződés hatálya alatt, vagy azt követően az adásvételi szerződés a közvetítés tárgyát képező ingatlanra. Álláspontja szerint azon tény alapján, hogy a későbbi vevő ügyvezetője első alkalommal felperesen keresztül tekintette meg az ingatlant, és ezáltal a felperes révén szerzett tudomást az ingatlanról, a megbízási díjra

jogosulttá vált függetlenül attól, hogy az adásvétel egy másik ingatlanközvetítőn keresztül realizálódott.

[11] I. r. alperes az írásbeli ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Ellenkérelmében előadta, hogy a felperes nem jogosult a megbízási díj követelésére, tekintettel arra, hogy a tényleges közvetítői tevékenységet, amely az adásvételi szerződés megkötéséhez vezetett nem a felperes, hanem egy másik ingatlanközvetítői cég fejtette ki, amelyre tekintettel a másik cégnek került megfizetésre a díj. A szerződés (ÁSZF) felperes által megjelölt 4.2.1. (i) pontja tisztességtelen szerződési feltétel. Bizonyítékként hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 19.G.40.586/2020/11-I. sz. közérdekű kereset tárgyában hozott ítéletére.

Az első- és másodfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[13] Az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a közvetítői szerződés a felperes részéről teljesítettnek minősül, ha a felek által meghatározott feltételeknek megfelelő vevőt közvetít az ingatlanra. A Ptk. 6:291. § (1) bekezdése, a közvetítői szerződés 4.2.1. pontja értelmében a szerződés megkötése a közvetítői díj megfizetésének esedékessé válását érintő körülmény. Vizsgálta ezért, hogy a vevő ügyvezetője, K. L.- a felperes által közvetített személynek minősül-e.

[14] Megállapította, hogy a szerződés 5. pontja értelmében K. L.-, mint a későbbi vevő ügyvezetője, a felperes által közvetített személynek minősül.

[15] A szerződés 4.2.1. (i) pontja – és ahhoz kapcsolódóan az 5. pont – bár nem tisztességtelen szerződési feltétel, azonban ezt a szerződési pontot az általános jogelvekkel összhangban, a fogyasztó érdekében kell értelmezni, és nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a fogyasztó díjfizetési kötelezettsége önmagában a szerződési rendelkezés szó szerinti megvalósulása esetén beáll.

[16] Abban az esetben, amikor több – nem kizárólagos szerződéssel rendelkező – ingatlanközvetítői cég tevékenységére vezethető vissza az adásvételi szerződés megkötése, azt kell vizsgálni, hogy mely cég tevékenységére vezethető vissza a tényleges szerződési okfolyamat megindítása, a szerződés megkötése, illetve melyik cég tevékenységéhez köthető szorosabban.

[17] A jelen ügyben, amennyiben az I. rendű alperes észlelte volna, hogy K. L.- már korábban, egy másik közvetítőn keresztül megtekintette az ingatlant, abban az esetben sem tudta volna elhárítani azt, hogy ne kétszeres fizetési kötelezettsége keletkezzen ugyanazon szolgáltatással kapcsolatban. Az ilyen kockázat telepítése a fogyasztóra nem áll összhangban a fogyasztóvédelem alapelveivel.

[18] Az elsőfokú bíróság ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy bár első ízben a felperes tevékenysége révén szerzett tudomást a későbbi vevő ügyvezetője (K. L.-) az ingatlanról, azonban a tényleges szerződéskötési folyamat megindítása nem a felperes, hanem a perben nem álló ingatlanközvetítő cég tevékenységéhez köthető, a szerződés megkötésének folyamata ehhez a céghez kötődik szorosabban. Az I. rendű alperes megbízási díjfizetési kötelezettsége felperessel szemben tehát erre tekintettel nem állt be.

[19] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.892.800 forintot és annak 2021. június 19. napjától a kifizetés napjáig járó kamatát, valamint 1.058.272 forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

[20] Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, azonban az abból levont jogi következtetésével a másodfokú bíróság nem értett egyet. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a szerződés 4.2.1. pont (i) pontja tisztességtelenségét nem állapította meg. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor védendő fogyasztói érdekek tekintette több – kizárólagos – ingatlanközvetítési szerződés megkötése esetén a fogyasztó mentesítését a többes közvetítői díj fizetési kötelezettség alól.

[21] A díjfizetési kötelezettség feltételeinek azonossága esetén a többes díjfizetés kockázatát a fogyasztó maga vállalja. A szerződő felek azt tekintették sikeres ingatlanközvetítésnek, ha 12 hónapon belül a felperes által közvetített vevő az I. rendű alperessel szerződést köt. Közvetített vevő a szerződés 5. pontja szerint az olyan gazdálkodó szervezet, amelynek vezető tisztségviselője a felperes által értesült az eladó ingatlanról. Nem volt vitatott, hogy az adásvételi szerződés megkötésére 7 hónapon belül került sor olyan vevővel, amely vezető tisztségviselője a felperes által ismerte meg az ingatlant.

[22] A perbeli jogi helyzetben nem volt elkülöníthető, hogy a tényleges szerződési okfolyamat megindítása melyik ingatlanközvetítő cég tevékenységére vezethető vissza. Az ingatlanak a későbbi vevő részére való bemutatása már önmagában kimeríti az ingatlanközvetítői tevékenységet és az sikeres, ha a tevékenység alapján az érdekeltek szerződést kötnek. E körben a másodfokú bíróság utalt a BDT2008.1889. szám alatt megjelent eseti döntésre.

[23] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a szerződési feltételek megvalósultak, ez alapján az I. rendű alperes díj fizetésére köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[25] Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Pp. 3. §-ára, a 4. § (1) és (2) bekezdésére, a 263. §-ára, a 265. §-ára, a 267. §-ára, a 275. §-ára és a 279. §-ára.

[26] Érvelése szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében a bizonyítékokat hibásan mérlegelte, irat és tényellenes megállapítások alapján hozott ítéletet. A hibás mérlegelés körében az alábbiakra hivatkozott: a D. H. eljárása és a sikeres ügylet között nem napok, hanem nyolc hónap telt el, így önmagában az időmúlás alapján is két külön ügyletről van szó; nem a felperes tájékoztatta őt a megbízási szerződés rendelkezéseivel összhangban a 90 milliós ajánlattételről, a szerződés nem minősül teljesítettnek, mert nem kapott szabályos ajánlatot a felperestől; K. L.- nem a felperes tevékenysége miatt döntött úgy, hogy az ingatlant megvásárolja; a másik ingatlanközvetítő cég tevékenysége vezetett az ingatlan megvásárlásához; két K. L.- van: apa és fia, a megtekintő nem biztos, hogy az a K. L.-, aki a vásárló volt.

[27] Sérelmezte, hogy ugyanazon ügyletért kétszeres közvetítői díjat kellene megfizetnie. Az ügyészség által indított közérdekű kereset megállapította: a felek által is aláírt ÁSZF számos rendelkezése sérti a tisztességes üzleti magatartás és szerződéses rendelkezés alkalmazásának a kötelezettségét. Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés 4.2.1. pont (i) pontja és ehhez kapcsolódóan az 5. pont bár nem tisztességtelen szerződési feltétel, azonban ezt a szerződési pontot is az általános jogelvekkel összhangban a fogasztó érdekében kell értelmezni. Amikor több, nem kizárólagos szerződéssel rendelkező ingatlanközvetítői cég tevékenységére vezethető vissza az adásvételi szerződés megkötése, azt kell vizsgálni, hogy melyik cég tevékenységére vezethető vissza a tényleges szerződési okfolyamat megindítása. A perbelihez hasonló kockázat telepítése a fogyasztóra nem áll összhangban a fogyasztóvédelem alapelveivel. Ezeket a szempontokat a másodfokú bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta. Az alperes arra hivatkozott, hogy a feltétel tisztességtelen, erről a közvetítő elmulasztotta őt tájékoztatni.

[28] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[29] Érvelése szerint a jogerős ítélet világosan és helyesen foglalja össze a jogvita eldöntése szempontjából lényeges tényeket: a felperes a közvetítői szerződést teljesítette, ennek okán az alperes megbízási díjat köteles fizetni.

[30] A közvetített személy kapcsán kiemelte, hogy nem volt apa-fia személlyel kapcsolatos alperesi felvetés az elsőfokú eljárásban. A keresetlevél mellékletét képező megtekintési nyilatkozat és a vevő cég cégkivonata alapján azonban megállapítható, hogy a perbeli ingatlant megtekintő K. L.- és a vevő egyszemélyi tulajdonosa nem lehet különböző személy, csak az apa. Megjegyezte továbbá, hogy számtalanszor szembesül olyan közvetítési esetekkel, amelyekben a nála vételi ajánlatot tevő, majd a megbízójával adásvételi szerződést kötő személy kapcsán kiderül, hogy e személy az ingatlant már a felperesi bemutatást megelőzően megismerte. Amennyiben a felperes is hasonló további fogalmi elemet alkalmazna az általános szerződési feltételeiben, akkor ilyenkor sem kéne lemondania a díjazásról. Ilyen szerződési feltételt azonban a felperes nem alkalmaz.

[31] Nincs alapja annak az elsőfokú bírósági álláspontnak, mely szerint két különböző szerződés teljesítését tartalmuk figyelmen kívül hagyásával egymáshoz képest, illetőleg együttesen kellene értékelni és fogyasztói érdekre hivatkozással csupán az egyik teljesítésére kötelezhető a mindkettőben részes fél.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül [Pp. 413. § (1) bekezdése és 423. § (1) bekezdés].

[33] A Kúria előre bocsátja, hogy a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azonban belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetén a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (Kúria Pfv.20.301/2015., megjelent: BH2015.307., valamint ezzel egyezően a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja és 6. pontja). A felperes felülvizsgálati kérelmében ugyan megsértett jogszabályhelyként megjelölte a Pp. 3. §-át, 4. §-át, 263. §-át, valamint 267. §-át is, azonban nem adta elő szövegesen a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás konkrét indokait. Mindezek alapján a Kúria érdemben nem tudta vizsgálni a Pp. 3. §, 4. §, 263. § és 267. § megsértését.

[34] A felülvizsgálati kérelem érdemben elbírálható része nem alapos.

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag eljárási jogszabálysértésekre hivatkozott.

[36] A Kúria előjáróban rögzíti: a Fővárosi Ítéletábrla 14.Gf.40.437/2020/13. számú ítélete értelmében a kereset ténybeli alapjául szolgáló közvetítói szerződés ÁSZF 4.2.1. pont (i) pontja nem tisztességtelen. A jogerős ítéletet - e körben - a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.309/2021/6. számú részítéletével hatályában fenntartotta. Az alperes felülvizsgálati kérelmében anyagi jogszabálysértést – Ptk. 6:102. § (1) bekezdése [Tisztességtelen általános szerződési feltétel] és 6:104. § [Egyes tisztességtelen kikötések fogyasztói szerződésben] – nem jelölt meg. A fentiekre tekintettel a Kúria is abból indult ki, hogy nem minősül tisztességtelennek a felek közötti szerződés azon feltétele, mely szerint a felperest, mint megbízottat a megbízóval kötött megbízási szerződés hatálya alatt és annak megszüntetésétől számított 12 hónapon belül a megbízott által közvetített ajánlattevővel történő szerződéskötés esetén megilleti a kikötött megbízási díj.

[37] A felperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében a rendelkezésre álló iratokkal és a lefolytatott eljárással összhangban nem álló tényállást állapított meg.

[38] A Kúria rámutat arra, hogy a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. Jogszabálysértésnek tekinthető azonban a megalapozatlan ítélet meghozatala is: Pp. 279. § [a bizonyítás eredményének mérlegelése]. Megalapozatlanságról azonban csak akkor lehet szó, ha a tényállás felderítetlen marad vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmaz. Következtes a Kúria ítélkezési gyakorlata abban, hogy a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott: a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására csak kivételesen abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért jogerős határozat iratellenes vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz (Legfelsőbb Bíróság Pfv.21.680/2006. megjelent: EBH2006.1526.). Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelését, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011. megjelent: BH2013.119.). A másodfokú bíróság a szerződés 4.2.1. pont (i) és 5. pontja alapján, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján helytállóan állapította meg: az ingatlant megvásárló vevő a peres felek közötti szerződés szerint közvetített vevőnek minősül és hét hónapon belül került sor az adásvételi szerződés megkötésére egy olyan vevővel, amely vezető tisztségviselője (K. L.-) a felperes által ismerte meg az ingatlant. Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő, az általa állított következtetésre lehet jutni. A fentiekre tekintettel a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 279. §-át.

[39] A megbízási szerződéshez képest speciális közvetítői szerződés anyagi jogi szabálya [Ptk. 6:291. § (2) bekezdés] szerint a díj a közvetítőt abban az esetben is megilleti, ha a közvetített szerződést a felek a közvetítői szerződés megszűnését követően kötik meg. A közvetítői szerződés megszűnése után kötött szerződésre tekintettel a felperes által igényelt díjkövetelés jogalapja és összegszerűsége tekintetében is őt terhelte a bizonyítást a Pp. 265. § (1) bekezdése [Bizonyítási érdek] alapján. Ez a bizonyítás kiterjed arra, hogy a közvetített szerződés a közvetítői szerződés megszűnését követő 12 hónapon belül jött létre és arra is, hogy a szerződő partner a közvetítő tevékenysége révén került kapcsolatba a szerződés tárgyát illetően a megbízóval. Mindezek alapján járt el a másodfokú bíróság, eljárása nem sértette a Pp. 265. §-át.

[40] Az a tény, hogy a felek által is aláírt szerződés részét képező ÁSZF számos rendelkezése sérti a tisztességes üzleti magatartás és szerződéses rendelkezés alkalmazásának a kötelezettségét, még nem jelenti a felperes által megjelölt eljárási jogszabályhelyek megsértését. A perben ugyanis az ÁSZF 4.2.1. pont (i) és 5. pont feltételeinek volt jelentősége, ezek tisztességtelenségét pedig nem állapította meg a hivatkozott jogerős ítélet. A fentiek alapján a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 275. §-át [A bizonyítás indítványozása és a bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátása] sem.

[41] Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, érdemben elbírálnakó jogszabályhelyeket, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[42] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 82. § (1)-(2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján viseli a felülvizsgálati eljárással felmerült költségeit (a megfizetett felülvizsgálati eljárási illeték és ügyvédi munkadíj), valamint őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes ügyvédi képvisellel felmerült, felszámított felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szoló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy az ügyvédi munkadíj az áfa összegét is tartalmazza.

[43] A Kúria a Pfv.II.20.117/2025/5. számú végzésével felfüggesztette a jogerős ítélet végrehajthatóságát a felülvizsgálati kérelem elbírálnakáig. A végrehajthatóság felfüggesztésének megszüntetése íránt az elsőfokú bíróságnak kell intézkednie a Pp. 424. § (5) bekezdése alapján.

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[45] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Elvi tartalom

A megbízási szerződéshez képest speciális közvetítői szerződés anyagi jogi szabálya [Ptk. 6:291. § (2) bekezdés] szerint a díj a közvetítőt abban az esetben is megilleti, ha a közvetített szerződést a felek a közvetítői szerződés megszűnését követően kötik meg. A közvetítői szerződés megszűnése után kötött szerződésre tekintettel a felperes által igényelt díjkövetelés jogalapja és összegszerűsége tekintetében is őt terhelte a bizonyítást a Pp. 265. § (1) bekezdése [Bizonyítási érdek] alapján.

Záró rész

Budapest, 2025. július 8.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő